

תת"ע 3340/01/20 - גרשון עידו יעקב נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 3340-01-20 מדינת ישראל נ' גרשון עידו יעקב

מספר בקשה: 13

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה

כבוד השופטת שירי שפר
גרשון עידו יעקב
מדינת ישראל

בפני בקשה מטעם הנאשם להורות למזכירות להנפיק אישור הפקדת רישיון מיום 16/12/20 - המועד בו הפקיד תצהיר במסגרתו הצהיר כי רכיבי הענישה ידועים לו.

בתיק זה, ניתן גזר הדין ביום 09/12/20 בהעדר הנאשם אך בנוכחות בא כוחו. במסגרת גזר הדין כובד הסדר טיעון אשר כלל גם 10 חודשי פסילת רישיון ורכיב מאסר מותנה.

בגזר הדין הורה כבוד בית המשפט כהיא לישנא:

"רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 10.3.21 בשעה 12.00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו עד למועד הנקוב, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט."

גזר הדין כלל רכיב מאסר מותנה ובהעדר הנאשם הורה בית המשפט על הפקדת תצהיר הנאשם: "ב"כ הנאשם יחתים את הנאשם על תצהיר לפיו, מודע הוא לכל רכיבי הענישה ובפרט עונש המאסר המותנה. ב"כ הנאשם מתבקש לידע את הנאשם עוד היום בפרטי גזה"ד ולהעביר את התצהיר החתום למזכירות בית המשפט בתוך 10 ימים מהיום."

ביום 16/12/20 הוגש תצהיר הנאשם ובו הצהיר כי ידועים לו כלל רכיבי הענישה, ובמיוחד רכיב המאסר המותנה שניתן בהעדו.

ביום 23/01/22 הגיש הנאשם בקשה להורות על הנפקת אישור הפקדה מיום הגשת התצהיר.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתשובה - מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, הסמכות לדון בבקשה לחישוב תקופת הפסילה נתונה לרשות הרישוי ולא לבית המשפט (ראו הלכת ג'אבר

בש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14/4/2014), ככל שהבקשה מכוונת להיבט זה, דינה להידחות מטעם זה כשלעצמו.

על כן, על הנאשם לפנות אל רשות הרישוי, שהיא הגורם המקצועי שעליו לתת את ההחלטה לעניין חישוב מניין ימי הפסילה של הנאשם. מדובר בעניין מנהלי שעל הרשות המקצועית להחליט בו וכנגד החלטת הרשות ניתן יהיה, במידת הצורך, להגיש עתירה לביהמ"ש לעניינים מנהליים.

שנית, פקודת התעבורה ותקנות התעבורה כוללים חיוב מעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג לשם תחילת תקופת הפסילה, וזאת בדרך של הפקדת רישיון או חלף רישיון באמצעות תצהיר או אישור הפקדה במקרה של הפקדה בהליך קודם (ראו: רע"פ 6928/18 כלפון נ' מדינת ישראל (7.10.18)).

אין בתצהיר הנאשם מיום 16/12/20 מילה וחצי מילה המתייחסת לרישיון הנהיגה של הנאשם - ואם אבד (אם לא אבד - אין סיבה להפקיד תצהיר חלף רישיון).

גם בתצהיר הנלווה לבקשה מיום 23/01/22 לא הסביר הנאשם היכן רישיונו ומדוע לא הפקידו. הנאשם אף לא טען כי לא נהג בתקופה הרלוונטית.

דומה כי הנאשם מנסה להתלות בתצהיר שהגיש ביום 16/12/20 - אף שלא נועד להוות תצהיר חלף רישיון נהיגה ולא נטען כך.

נוכח ההוראה הדווקנית בגזר הדין בדבר חובת הפקדת הרישיון - אין מקום לחשב את הפסילה מיום הגשת התצהיר הראשון ויש לדחות הבקשה.

לפנים משורת הדין - למרות שגם כעת לא טען הנאשם כי רישיונו אבד - יונפק אישור הפקדת רישיון מיום 23/01/22.

הנאשם רשאי לפנות למשרד הרישוי בבקשה לחישוב מניין ימי הפסילה.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"ב, 30 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

במסגרת תצהירו של הנאשם מיום 16/12/20 אישר הוא כי ידועים לו כלל רכיבי הענישה, ובמיוחד רכיב המאסר המותנה שניתן בהעדרו.